

Nr 171.

Av herr **Pettersson** i Dahl m. fl., om inrättande av nya ordinarie provinsialläkardistrikt.

Eftersläpningen vid inrättandet av nya provinsialläkardistrikt och tillsättningen av nya provinsialläkare minskade betydligt under år 1949 och har sedan dess hållit sig ungefär konstant. Medicinalstyrelsen har nu föreslagit, att antalet provinsialläkardistrikt skall ytterligare utökas. Sålunda har styrelsen hos Kungl. Maj:t hemställt, att 20 extra provinsialläkardistrikt skola ombildas till ordinarie. Enligt styrelsens uppgift skulle tillfredsställande bostäder för läkarna i regel finnas i dessa distrikt, varför de torde kunna inrättas som ordinarie distrikt från och med den 1 januari 1952.

Dessutom har medicinalstyrelsen efter uppdrag av Kungl. Maj:t verkställt utredning angående de ändringar i indelningen av provinsialläkardistrikt, som kunna föranledas av den nya indelningen av riket i borgerliga kommuner. Enligt utredningens resultat skulle ytterligare 30 nya provinsialläkardistrikt behöva inrättas. Med hänsyn till byggnadsfrågan anser styrelsen det inte möjligt, att dessa nya distrikt kunna träda i funktion samtidigt med den nya kommunindelningen. För att så mycket som möjligt påskynda distriktens inrättande har medicinalstyrelsen föreslagit, att motsvarande provinsialläkartjänster redan för nästa budgetår upptagas i personalförteckningen. Beslut om inrättande av distrikten skulle då kunna fattas före 1951 års utgång.

Medicinalstyrelsens förslag har emellertid icke tillstyrkts av chefen för inrikesdepartementet. Denne har med hänvisning dels till den statsfinansiella situationen, som kräver stor återhållsamhet med utgifter och dels till en befarad knapphet på läkare, som önska ägna sig åt provinsialläkarens uppgifter, icke ansett det möjligt att för nästa budgetår öka antalet provinsialläkarbefattningar.

Enligt vår mening framstår det som synnerligen angeläget, att utbyggnaden av tjänsteläkarorganisationen icke helt avbrytes. Denna utbyggnad utgör en social reform av så vital betydelse, att den icke bör sättas i efterhand. Med hänsyn till behovet av sparsamhet med statens utgifter och den minskning av antalet sökande till provinsialläkarbefattningar, som möjligen kan inträda, ha vi ansett, att det antal nya provinsialläkartjänster, som böra uppföras på personalförteckningen för innevarande budgetår, kan begränsas till 15. I likhet med medicinalstyrelsen vilja vi vidare förorda, att 20 extra provinsialläkardistrikt från och med nästa års ingång inrättas som ordinarie tjänster. I fråga om dessa distrikt är ju tillgången på såväl

läkare som bostäder åt dessa redan säkerställd. De statsfinansiella skäl, som möjligen kunna anföras mot ombildningen av dessa extra distrikt till ordinarie synes icke kunna tillmätas avgörande betydelse. Ett bifall till de av oss här framförda förslagen kommer icke att medföra någon mera betydande kostnadsökning för staten. Ökningen torde kunna beräknas till cirka 150 000 kronor. Anslaget till avlöningar för förste provinsialläkare och provinsialläkare bör därför höjas med detta belopp.

Med anledning av vad som sålunda anförts få vi hemställa,

- att riksdagen måtte besluta,
- dels att 20 extra provinsialläkardistrikt från och med den 1 januari 1952 skola inrättas som ordinarie distrikt,
- dels att 15 nya provinsialläkartjänster måtte uppföras på
- personalförteckningen för budgetåret 1951/52 och
- dels att till Förste provinsialläkare och provinsialläkare m. fl.: Avlöningar för budgetåret 1951/52 anvisas ett förslagsanslag av 8 410 000 kronor.

Stockholm den 25 januari 1951.

Nils G. Hansson
i Skegrie.

Per Persson,
Norrby

Gustaf Svensson
i Vä.

J. Onsjö.

Anders Pettersson,
Dahl.

C. O. Carlsson
i Bakeröd.

Gunnar Ericsson
i Näs.